

ser og i processen, der fører frem til dem i EU-sammenhæng.

Med disse bemærkninger en afvisning af forslaget fra Kristeligt Folkepartis side.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, som har støttet Enhedslistens forslag.

Om regeringens holdning vil jeg sige, at den er jeg dybt skuffet over, ikke fordi regeringen har en anden politisk opfattelse af tingene, end Enhedslisten har, og ikke ønsker den samme grad af parlamentarisk kontrol, som Enhedslisten gør, for det er en politisk uenighed, men jeg er dybt skuffet over, at man forsøger at feje det juridiske problem ind under gulvtæppet.

Så kan fru Charlotte Antonsen jo godt mene, at fordi statsministeren har vundet én retssag, behøver man fremover aldrig nogen sinde tage juridiske problemer alvorligt. Det synes jeg er en lemfældig måde at se tingene på, og vi vil i hvert fald bekymre os om, at paragrafferne bliver overholdt også i fremtiden.

Det, der ryster mig ved ministerens besvarelse, er, at ministeren jo erkender, at afgørelser og rammeafgørelser er folkeretligt bindende for Danmark. Den socialdemokratiske ordfører erkendte også, at der her er tale om instrumenter, som reelt er traktater. Alligevel vil man ikke forpligte sig til at overholde grundlovens § 19, hvor der ganske præcis står, at Folketingets samtykke skal indhentes, når man indgår i mellemfolkelige forpligtelser, som der her er tale om.

Det synes jeg er ganske rystende, fordi man dermed i virkeligheden skyder hul i grundlovens § 19, og jeg forstår slet ikke, at ministeren kan henvise til, at når man tidligere har kunnet vedtage fælles aktioner inden for politisamarbejdet uden at bruge grundlovens § 19, kan man fremover også gøre det, hvis der er tale om afgørelser og rammeafgørelser.

Der er jo den fundamentale forskel i forhold til det, som man hidtil har kunnet vedtage som aktioner, at de ikke er folkeretligt forpligtende for Danmark. De har karakter af resolutioner, hensigtserklæringer og holdninger, som man er blevet enige om, men de er ikke folkeretligt forpligtende.

Men det må vi så konstatere, og så må det altså være vores opgave nu at gøre det klart i debatten frem til folkeafstemningen, at hvis man stemmer ja til Amsterdamtraktaten, stemmer man altså ja til en undtagelse fra reglerne i grundlovens § 19, så stemmer man ja til, at der er et område, hvor man fremover agter at indgå folkeretligt bindende traktattekster uden at indhente Folketingets samtykke, sådan som man rent faktisk skal.

Så ved vælgerne det, når vi stemmer den 28. maj, og så kan det indgå i overvejelserne, om man ønsker at støtte en sådan traktat med den måde, som det nu ligger klart, at et flertal ønsker at bruge den på.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:
Forslag til folketingsbeslutning om menneskerettighedernes forrang for EU-retten.
Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).
(Fremsat 31/3 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Hvad forslagets første pind angår, hvor det siges, at der opfordres til at stille forslag om at ændre Maastrichttraktaten, således at EU forpligtes til at overholde de europæiske menneskerettigheder, som de tolkes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, vil jeg gerne